

Sygn. akt VI U 437/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 marca 2019 r.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maria Sałacińska

Protokolant: starszy protokolant sądowy Lena Fremmel

po rozpoznaniu w dniu 22 marca 2019 r. w Warszawie na rozprawie

sprawy L. F.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

z udziałem zainteresowanego Akademii (...) w W.

o zasiłek chorobowy

na skutek odwołania L. F.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 14 września 2016 roku, znak: 450000/CO/00022737

I. zmienia decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W. z dnia 14 września 2016 roku, znak: 450000/CO/00022737 w ten sposób, że przyznaje L. F. prawo do zasiłku chorobowego za okres od 18 kwietnia 2016 roku do 8 lipca 2016 roku;

II. oddala odwołanie w pozostałym zakresie.

Sygn. akt VI U 437/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 września 2016 roku, znak: 450000/CO/00022737 Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił L. F. prawa do zasiłku chorobowego za okresy: od 1 września 2015 roku do 18 września 2015 roku, od 14 października 2015 roku do 18 marca 2016 roku i od 18 kwietnia 2016 roku do 8 lipca 2016 roku. W uzasadnieniu wskazał, że z dniem 25 lutego 2015 roku ubezpieczona wykorzystała 181 dni okresu zasiłkowego, natomiast od 26 lutego 2015 roku do 24 sierpnia 2015 roku miała przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Niezdolności do pracy w okresach od 31 sierpnia 2015 roku do 18 września 2015 roku, od 14 października 2015 roku do 18 marca 2016 roku i od 18 kwietnia 2016 roku do 8 lipca 2016 roku pozostają w związku przyczynowo skutkowym i należy zaliczyć w ramach jednego okresu zasiłkowego, który został wykorzystany 31 sierpnia 2016 roku (182 dzień okresu zasiłkowego).

(decyzja z dnia 14.09.2016 r. – k. 3 akt organu rentowego)

Od powyższej decyzji L. F. złożyła odwołanie wnosząc o przyznanie prawa do zasiłku chorobowego. W uzasadnieniu wskazała, że niezdolności do pracy nie mogą być zaliczone w jeden okres zasiłkowy.

(protokół odwołania od decyzji – k. 1)

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu wskazał, że zaskarżona decyzja jest zasadna. Podniósł również, że odwołująca była niezdolna do pracy w okresach: od 22 lipca 2014 roku do 8 sierpnia 2014 roku, od 11 sierpnia 2014 roku do 14 sierpnia 2014 roku, od 18 września 2014 roku do 31 października 2014 roku, od 2 listopada 2014 roku do 14 lutego 2015 roku, od 16 lutego 2015 roku do 25 lutego 2016 roku. Od 26 lutego 2015 roku do 25 sierpnia 2015 roku miał przyznane prawo do świadczenia rehabilitacyjnego. Ponowne niezdolności do pracy powstałe po 31 sierpnia 2015 roku są spowodowane schorzeniami współistniejącymi i podlegają zaliczeniu w jeden okres zasiłkowy.

(odpowiedź na odwołanie – k. 3-3verte)

W toku postępowania jako zainteresowany wstąpiła do sprawy Akademia (...) w W..

(pismo z dnia 24.01.2017 r. – k. 12)

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Odwołująca L. F. miała prawo do zasiłku chorobowego w okresie liczonym łącznie od 22 lipca 2014 roku do 25 lutego 2015 roku oraz od 26 lutego 2015 roku do 24 sierpnia 2015 roku prawo do świadczenia rehabilitacyjnego.

Od dnia 25 sierpnia 2015 roku organ rentowy odmówił odwołującej prawa do świadczenia rehabilitacyjnego za dalszy okres.

(okoliczności bezsporne, nadto decyzja ZUS II O/W. z dnia 08.02.2016 r. – akta organu rentowego)

Odwołująca była niezdolna do pracy w okresach:

Nr sadystyczny choroby	Od	Do
	14.05.2014	16.05.2014
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	22.07.2014	08.08.2014
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	11.08.2014	14.08.2014
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	18.09.2014	01.10.2014
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	02.10.2014	15.10.2014
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	16.10.2014	31.10.2014

Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	02.11.2014	21.11.2014
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	22.11.2014	06.12.2014
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	07.12.2014	21.12.2014
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	22.12.2014	06.01.2015
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	07.01.2015	21.01.2015
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	22.01.2015	05.02.2015
H20 (Zapalenie tęczówki i ciała rzęskowego)	06.02.2015	14.02.2015
G54 (Zaburzenia korzeni rdzeniowych i splotów nerwowych)	16.02.2015	25.02.2015
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	31.08.2015	18.09.2015
M48 (Inne choroby kręgosłupa)	14.10.2015	30.10.2015
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	31.10.2015	19.11.2015
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	20.11.2015	10.12.2015
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	11.12.2015	09.01.2016
Mo7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	10.01.2016	06.02.2016

MO7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	07.02.2016	20.02.2016
MO7 (atropie towarzyszące łuszczycy)	21.02.2016	18.03.2016
G56 (M. kończyny górnej)	18.04.2016	17.05.2016
G56 (M. kończyny górnej)	17.06.2016	08.07.2016

W okresie od 22 lipca 2014 roku do 25 lutego 2015 roku odwołująca była niezdolna do pracy z powodu nasilonych dole gilowości bólowych kręgosłupa piersiowego i lędźwiowego z rwą kulszową prawostronną.

W okresie od 13 kwietnia 2015 roku do 17 kwietnia 2015 roku była niezdolna do pracy z powodu łuszczycowego zapalenia stawów o przebiegu agresywnym w postaci osiowej.

Dalej od 24 lipca 2015 roku do 21 sierpnia 2015 roku była również niezdolna do pracy z powodu łuszczycowego zapalenia stawów.

Od 31 sierpnia 2015 roku do 18 września 2015 roku oraz była niezdolna do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (kod choroby: M48), natomiast od 14 października 2015 roku do 18 marca 2016 roku przyczyną niezdolności do pracy były również dolegliwości związane z zaostrzeniem łuszczycowego zapalenia stawów (kod choroby: MO7).

W dniu 18 kwietnia 2016 roku odwołująca przebyła operację odbarczenia nerwu pośrodkowego prawego oraz rozpoznano zapalenie ścięgien. Była niezdolna do pracy od 18 kwietnia 2016 roku do 8 lipca 2016 roku z powodu przebytego zabiegu operacyjnego i usprawnienia ręki prawej (kod choroby: G56).

Schorzenia powodujące niezdolność do pracy w okresie od 31 sierpnia 2015 r. do 18 września 2015 r. oraz od 14 października 2015 r. do 18 marca 2016 r. współlistniały i były w sposób przyczynowo- skutkowy powiązane z niezdolnościami do pracy w okresie poprzednio przyznanego zasiłku chorobowego i świadczenia rehabilitacyjnego do 24 sierpnia 2015 r. Schorzenia związane z kręgosłupem oraz łuszczycowym zapaleniem stawów pozostają ze sobą powiązane w zakresie przyczyn.

Niezdolność do pracy w okresie od 18.04.2016 r. do 08.07.2016 r. spowodowana była zabiegiem operacyjnym i usprawnieniem ręki po przebytych zabiegach operacyjnych zespołu cieśni nadgarstka prawego. Nie miało to związku z poprzednimi niezdolnościami.

W okresach od 31 sierpnia 2015 roku do 18 września 18 września 2015 roku i od 14 października 2015 roku do 18 marca 2016 r. odwołująca nie była niezdolna do pracy z powodu schorzenia G56 (zespołu cieśni nadgarstka – mononeuropatię kończyny górnej). Odwołująca w tym czasie była okresowo leczona farmakologicznie z powodu zespołu cieśni nadgarstka, ale zaawansowanie schorzenia nie było nasilone w stopniu powodującym niezdolność do pracy zarobkowej. Była zdolna do pracy z powodu zespołu cieśni nadgarstka w okresie od 18 marca 2016 roku do 18 kwietnia 2016 roku.

(opinia biegłego sądowego neurologa J. S. z dnia 27.11.2017 r. – k. 43-43verte; uzupełniająca opinia biegłego neurologa J. S. z dnia 21.05.2018 r. - k. 82; uzupełniająca opinia biegłego neurologa J. S. z dnia 29.09.2018 r. - k.100, uzupełniająca opinia biegłego neurologa J. S. z dnia 12.01.2019 r. - k. 147; opinia biegłego sądowego reumatologa K.

W. z dnia 10.03.2018 r. – k. 59-60; zeznania odwołującej L. F. na rozprawie w dniu 05.06.2017 r. – protokół rozprawy od 00:01:53 do 00:08:45)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie dokumentacji medycznej załączonej do akt sprawy, dokumentów zgromadzonych w aktach organu rentowego oraz opinii sporządzonych przez biegłych w niniejszym postępowaniu. Dokumentacja medyczna obok badania odwołującej stanowiła podstawę do wydania przez biegłych opinii w niniejszej sprawie. Jako podstawę swoich ustaleń w zakresie niezdolności do pracy odwołującej, współistnienia schorzeń i związku przyczynowo skutkowego Sąd przyjął opinie biegłych: neurologa J. S. (opinię główną oraz opinie uzupełniające) oraz reumatologa K. W.. Opinie sporządzone przez obie biegłe w ocenie Sąd są spójne, logiczne oraz sporządzone z wszelkimi zasadami oceny przez biegłych dokumentacji medycznej oraz badania ubezpieczonego. Ponadto co do ustaleń niezdolności do pracy w konkretnych okresach opinie te są ze sobą zbieżne, a także z zestawieniem zaświadczeń lekarskich dołączonych do akt sprawy. Opinie biegłych, tak jak każdy inny dowód w postępowaniu cywilnym podlega ocenie i na tej podstawie kwalifikacji przy ustalaniu stanu faktycznego. Sąd miał na uwadze, że odwołująca nie wносиła zastrzeżeń do opinii biegłych neurologa oraz reumatologa. Natomiast w toku postępowania organ rentowy kilkakrotnie składał zarzuty i zastrzeżenia do sporządzonych przez biegłą neurolog opinii głównej i uzupełniających. W celu wyjaśnienia wszystkich okoliczności w sprawie Sąd dopuścił trzykrotnie dowód z uzupełniającej opinii biegłej neurologa. Biegła we wszystkich opiniach sporządzanych przez siebie przedstawiała jednolite stanowisko. Ponadto udzieliła wyczerpującej odpowiedzi na pytania organu rentowego dotyczące stwierdzonych dolegliwości i objawów zespołu cieśni nadgarstków, zakwalifikowania do leczenia operacyjnego, zdolności do pracy w okresie 18 marca 2016 roku do 18 kwietnia 2016 roku z powodu tego schorzenia oraz faktu czy odwołująca wcześniej była niezdolna do pracy z tych przyczyn.

Sąd oddalił również wniosek organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii biegłego neurologa innego niż J. S.. W tym zakresie miał na względzie fakt, że biegła wyjaśniła w sposób pełny wszystkie okoliczności, odpowiedziała na pytania organu rentowego. Ponadto za dopuszczeniem dowodu z opinii innego biegłego neurologa nie może w ocenie Sądu przemawiać fakt, że organ rentowy zarzucił biegłej neurolog J. S. usztywnienie stanowiska. Skoro biegła była pewna swoich wniosków, to w ocenie Sądu naturalnym jest, że pootrzymuje je w każdej kolejnej opinii.

Strony nie wносиły o uzupełnienie materiału dowodowego.

Sąd zważył co następuje:

Odwołanie L. F. od decyzji z dnia 14 września 2016 roku zasługiwało na częściowe uwzględnienie. W skarżonej decyzji organ rentowy odmówił odwołującej prawa do zasiłku chorobowego za wskazane okresy, uzasadniając to faktem wyczerpania przez niego okresu zasiłkowego, co odwołująca kwestionowała, powołując się na brak tożsamości przyczyn uzasadniających kolejne okresy niezdolności do pracy.

Organ rentowy, uzasadniając swą decyzję wskazał na regulację zawartą w art. 8 i 9 ustawy z dnia 25 czerwca 1999 roku o świadczeniach pieniężnych z ubezpieczenia społecznego w razie choroby i macierzyństwa. Zgodnie z art. 8 owej ustawy o świadczeniach zasiłek chorobowy przysługuje przez okres trwania niezdolności do pracy z powodu choroby nie dłużej jednak niż przez 182 dni, a w przypadku, gdy taka niezdolność do pracy jest spowodowana gruźlicą lub występuje w trakcie ciąży – nie dłużej niż przez 270 dni. Jednocześnie art. 9 wskazanej ustawy zawiera zasady odnośnie sposobu zaliczania poszczególnych okresów niezdolności do pracy do jednego okresu zasiłkowego. Zgodnie z nim do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy, a także okresy poprzedniej niezdolności do pracy, spowodowanej tą samą chorobą, jeżeli przerwa pomiędzy ustaniem poprzedniej a powstaniem ponownej niezdolności do pracy nie przekraczała 60 dni.

Z literalnego brzmienia cyt. art. 9 wynika, że do okresu zasiłkowego wlicza się wszystkie okresy nieprzerwanej niezdolności do pracy. Przy czym wykładnia językowa prowadzi do wniosku, że doliczaniu podlegają okresy niezdolności do pracy w znaczeniu medycznym.

Jak wynika z opinii biegłych: neurologa i reumatologa odwołująca w okresach od 01 września 2015 r. do 18 września 2015 r. oraz od 14 października 2015 r. do 18 marca 2016 r. była niezdolna do pracy z powodu schorzeń związanych z kręgosłupem tj. zwyrodnień oraz zapalenia stawów związanych z zespołem łuszczycowym. Niezdolności do pracy w tych okresach pozostawały w związku z niezdolnościami do pracy za okresy wcześniejsze, kiedy odwołującej było przyznane prawo do zasiłku chorobowego i następnie świadczenia rehabilitacyjnego. Z powodu tych schorzeń odwołująca była niezdolna do pracy od 22 lipca 2014 roku. W okresie do 24 sierpnia 2015 roku, tj. dnia do którego odwołująca miała prawo do świadczenia rehabilitacyjnego była niezdolna z powodu chorób o kodach: G54, M07 oraz M48. Te schorzenia pozostawały ze sobą w związku przyczynowo skutkowym i jako takie współistniały wzajemnie i powodowały niezdolność do pracy.

Natomiast w kolejna niezdolność od 18 kwietnia 2016 roku do 8 lipca 2016 roku spowodowana była zespołem cieśni nadgarstka. Zasadne jest twierdzenie, że odwołująca przed 18 marca 2016 roku chorowała na to schorzenie, jednak nie powodowało to niezdolności do pracy zarobkowej.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania powyżej przedstawionego stanowiska biegłych. Sąd uznał, iż wydane w sprawie opinie, które zostały oparte na dokumentacji i badaniu odwołującego, są rzetelne i zasługują na przymiot wiarygodności. Zostały bowiem sporządzone w sprawie w sposób obiektywny, rzetelny i pełny, a ich wydanie zostało poprzedzone wnikliwym zapoznaniem się z dokumentacją medyczną, zebraniem wywiadu oraz bezpośrednim badaniem wnioskodawcy. Zdaniem Sądu opinie są pełne, uwzględniające wszystkie istniejące schorzenia oraz stopień ich nasilenia u odwołującej się. Biegli sądowi, obowiązani są orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych: neurologa i reumatologa opiniom, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia odwołującego, w odniesieniu do obowiązujących przepisów.

Podkreślić należy, że Sąd nie dysponuje wiadomościami specjalnymi, które posiadają biegli. Zgodnie zaś z utrwalonym w tej mierze poglądem Sądu Najwyższego - opinie biegłych lekarzy mogą być oceniane przez Sąd wyłącznie przez pryzmat ich zgodności z zasadami logicznego myślenia, doświadczenia życiowego oraz wiedzy powszechnej, wystarczające dla uznania bądź nie uznania opinii biegłego za przekonywującą (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 7 kwietnia 2005 roku, II CK 572/04, Lex nr 151656).

Sąd podzielił dokonane w ww. opiniach ustalenia i przyjął je za podstawę swojego orzeczenia. W ocenie Sądu istotne w tej sprawie jest, że odwołująca chorowała przed 18 marca 2016 roku z powodu zespołu cieśni nadgarstka (mononeuropatii), natomiast nie powodowało to jej niezdolności do pracy zarobkowej. W okresie do 18 marca 2016 roku niezdolności do pracy spowodowane były schorzeniami innymi niż zespół cieśni nadgarstka. Wobec powyższego nawet jeśli odwołująca w okresie kiedy była niezdolna do pracy z powodu schorzeń kręgosłupa (zespołu bólowego) oraz zapalenia stawów związanego z łuszczycą chorowała na zespół cieśni nadgarstka to nie było to schorzenie współpowodującym niezdolność do pracy. Gdyby odwołująca nie chorowała z powodu schorzeń o kodach: M07, G54, M48, H20 w okresie do 18 marca 2016 roku to była by zdolna do pracy z powodu zespołu cieśni nadgarstka. Ponadto okresie od 18 marca 2016 roku do 18 kwietnia 2016 roku była zdolna do pracy z tej przyczyny.

Sąd podziela stanowisko organu rentowego, że zespół cieśni nadgarstka nie jest schorzeniem powstającym w jednym momencie, lecz procesem. Natomiast schorzenia związane z kręgosłupem i zespołem łuszczycowym pozostawały bez żadnego związku z mononeuropatiami kończyny górnej – zespołu cieśni nadgarstka. Schorzenia te mogą współistnieć bez żadnego związku przyczynowego. Nie jest spornym, że osoba ubezpieczona w danej chwili może cierpieć na kilka schorzeń, jednak tylko niektóre mogą powodować niezdolność do pracy. Tak też było w przypadku L. F..

R. wobec braku związku niezdolności do pracy z powodu zespołu cieśni nadgarstka – mononeuropatii kończyny górnej (G56) od dnia 18 kwietnia 2016 roku z poprzednimi schorzeniami do 18 marca 2016 roku z dniem 18 kwietnia 2016 roku rozpoczął bieg nowy 182 -dniowy okres zasiłkowy. Skoro niezdolność do pracy powstała w ramach nowego okresu zasiłkowego, to odwołująca ma prawo do zasiłku chorobowego z powodu niezdolności do pracy.

Mając na względzie powyższe, że z dniem 18 kwietnia 2016 roku rozpoczął bieg nowy okres zasiłkowy, Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił częściowo zaskarżoną decyzję organu rentowego poprzez przyznanie L. F. prawa do zasiłku chorobowego za okres od 18 kwietnia 2016 roku do 8 lipca 2016 r. W pozostałym zakresie odwołanie jako bezzasadne zostało oddalone.